

PARAULES DE VIDA

El Senyor ve (I)

Aquests dies tot ens parla de la proximitat del Nadal. L'ambient dels carrers dels nostres pobles i ciutats, els plans que les famílies es fan per poder trobar-se durant les festes, els preparatius per a les celebracions familiars... tot ens invita a submergir-nos en un ritme que té quelcom d'especial i que fa que aquestes dates siguin diferents a la resta de l'any.

En algunes circumstàncies de la vida les persones, quasi sense donar-nos compte, caiem molt fàcilment en una temptació: quan ens preparam per a un esdeveniment important, ens preocupem tant dels preparatius de la celebració, que arribem a ella cansats i amb ganes que acabe tot. L'excessiva preocupació a preparar les coses ens pot impedir gaudir del que realment hauria de ser fonamental. L'obsessió pels mitjans, ens pot portar a oblidar que l'essencial és el fi. Les celebracions es disfruten més quan més senzilla és la preparació. Amb les festes de Nadal ocorre açò cada vegada amb més freqüència: molts arriben a elles cansats i amb ganes que passen com més prompte millor. Una preparació incorrecta pot desfigurar la celebració.

Certament, hem de reconèixer que no és fàcil aïllar-se d'aquest ambient, però els cristians no hauríem de deixar-nos arrossegar per ell. Sense allunyar-nos del món concret on vivim, hem d'intentar buscar espais per a no ser engolits per les coses, tant en aquests dies que precedeixen al Nadal com en els que la litúrgia de l'Església ens ajuda a entrar en el misteri del Naixement del Senyor.

Per a ajudar-los a viure les festes amb ulls de fe em permet oferir-los uns suggeriments concrets.

En primer lloc, m'agradaria animar-los a què durant el temps d'Advent avivem cada dia en nosaltres, escoltant i meditant la Paraula de Déu, el desig que el Senyor entre en el cor dels homes. Si contemplem la realitat que ens envolta, certament veiem molts signes de la presència de Crist en tants homes i dones que són un testimoni d'amor, de perdó i de pau. Però també descobrim que Crist és per a molts algú totalment desconegut, i que el seu missatge de misericòrdia i de reconciliació no acaba de ser realitat en el nostre món. Que l'Advent sigui un temps per a créixer en el desig que la presència del Senyor siga més intensa en la humanitat.

No oblidem tampoc que les persones són més importants que les coses, i això tant en la nostra relació amb el Senyor com amb els altres. En Nadal celebrem que el Fill de Déu va vindre al món per fer-se germà de tots els homes. Per acollir a Crist, l'important no és que preparam moltes coses, sinó que ens preparam nosaltres. I per trobar-nos amb els nostres familiars i amics, el realment bonic seria que ens prepararem posant unió on hi haja divisions i perdó on hi haja hagut ofenses.

Amb la meua benedicció i afecte,

† **Enrique Benavent Vidal**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

800 anys de presència franciscana a Terra Santa

Els pelegrins que viatgin a Terra Santa aquest any, es trobaran a cada santuari custodiat pels franciscans, una gran pancarta anunciant els 800 anys de presència franciscana a Terra Santa.

Aquesta presència es remunta als orígens de l'Orde. Fundada per sant Francesc el 1209, ben aviat s'obrí a l'evangelització. En el Capítol General de 1217, l'Orde es dividí en províncies i nasqué la província de Terra Santa amb les regions de la Mediterrània oriental: Palestina, Egipte, Grècia, Xipre, Síria, Turquia...

Aquell mateix any, dos frares franciscans arriben a Sant Joan d'Acre (Israel). Dos anys després (1219-1220), hi pelegrinà el mateix sant Francesc on romangué uns mesos i visità, a més, Síria i Egipte. D'aquell temps és la famosa visita al soldà Melek-

el-Kamel. Aquest quedà corprès de la bonhomia i senzillesa de Francesc i redactà un salvaconduït permetent als «freres de la corda» viatjar sense es-torbs per tot el país.

Quan l'any 1291 els musulmans conquereixen la ciutat de Sant Joan d'Acre, acaba el regne dels Creuats a Terra Santa. Els cristians foren oficialment proscrits. Però els franciscans hi continuaren presents. L'any 1322 tenen el seu primer convent a Jerusalem, a l'indret del Cenacle.

Aquesta presència quedà consolidada quan l'any 1342 el papa Clement VI, amb la butlla *Gratias agimus* confia als franciscans la custòdia i recuperació dels Sants Llocs. Amb aquest encàrrec, la província de Terra Santa ha esdevingut la perla de les missions franciscanes.

L'activitat apostòlica a Terra Santa, durant molts anys en territori i ambients hostils, s'ha segellat amb més de 2.000 frares morts a causa de la fe.

Actualment, la Custòdia treballa a Israel, Palestina, Jordània, Síria, Líban, Egipte i les illes de Xipre i Roda i compta amb uns 300 frares procedents de més de 40 nacions diferents.

Les seves activitats inclouen, a més de custodiar i restaurar els Sants Llocs, acollir els pelegrins, atendre pastoralment les seves parròquies i donar el màxim suport als seus fidels. Perquè, de fet, la major riquesa de la Custòdia Franciscana a Terra Santa són els fidels cristians als quals atenen. Enhorabona per aquests 800 anys de servei generós.

Mn. Ramon Sàrries

PALABRAS DE VIDA

El Señor viene (I)

Estos días todo nos habla de la cercanía de la Navidad. El ambiente de las calles de nuestros pueblos y ciudades, los planes que las familias se hacen para poder encontrarse durante estas fiestas, los preparativos para las celebraciones familiares... todo nos invita a sumergirnos en un ritmo que tiene algo de especial y que hace que estas fechas sean diferentes al resto del año.

En algunas circunstancias de la vida las personas, casi sin darnos cuenta, caemos muy fácilmente en una tentación: cuando nos preparamos para un acontecimiento importante, nos preocupamos tanto de los preparativos de la celebración, que llegamos a ella cansados y con ganas de que termine todo. La excesiva preocupación en preparar las cosas nos puede impedir disfrutar de lo que realmente debería ser fundamental. La obsesión por los medios nos puede llevar a olvidar que lo esencial es el fin. Las celebraciones se disfrutan más cuando más sencilla es la preparación. Con las fiestas de Navidad ocurre esto cada vez con más frecuencia: muchos llegan a ellas cansados y con ganas de que pasen cuanto antes. Una preparación incorrecta puede desfigurar la celebración.

Ciertamente, hemos de reconocer que no es fácil aislarse de este ambiente, pero los cristianos no deberíamos dejarnos arrastrar por él. Sin alejarnos del mundo concreto en el que vivimos, hemos de intentar buscar espacios para no ser engullidos por las cosas, tanto en estos días que preceden a la Navidad como en los que la liturgia de la Iglesia nos ayuda a entrar en el misterio del Nacimiento del Señor. Para ayudarles a vivir las fiestas con ojos de fe me permito ofrecerles unas sugerencias concretas.

En primer lugar, me gustaría animarles a que durante el tiempo de Adviento avivemos cada día en nosotros, escuchando y meditando la Palabra de Dios, el deseo de que el Señor entre en el corazón de los hombres. Si contemplamos la realidad que nos rodea, ciertamente vemos muchos signos de la presencia de Cristo en tantos hombres y mujeres que son un testimonio de amor, de perdón y de paz. Pero también descubrimos que Cristo es para muchos alguien totalmente desconocido, y que su mensaje de misericordia y de reconciliación no acaba de ser realidad en nuestro mundo. Que el Adviento sea un tiempo para crecer en el deseo de que la presencia del Señor sea más intensa en la humanidad.

No olvidemos tampoco que las personas son más importantes que las cosas, y eso tanto en nuestra relación con el Señor como con los demás. En Navidad celebramos que el Hijo de Dios vino al mundo para hacerse hermano de todos los hombres. Para acoger a Cristo, lo importante no es que preparemos muchas cosas, sino que nos preparemos nosotros. Y para encontrarnos con nuestros familiares y amigos, lo realmente bonito sería que nos preparásemos poniendo unión donde haya divisiones y perdón donde haya habido ofensas.

Con mi bendición y afecto,

† **Enrique Benavent Vidal**
Obispo de Tortosa

Confirmacions a la Parròquia de Sant Miquel de Deltebre

El dissabte 28 d'octubre, el Sr. Bisbe, don Enrique, va administrar el sagrament de la Confirmació a quaranta joves de la Parròquia Sant Miquel, de la Cava.

El Sr. Bisbe els recordava en l'homilia el sentit de la Confirmació per tal de viure com a bons fills de Déu i els encoratjava a viure l'Evangeli proclamat en aquest dia: el manament de Jesús d'estimar Déu i els germans desitjant-los i procurant-los tot el bé possible.

Que la força de l'Esperit Sant els ajudi a viure com a bons testimonis de Crist i, sigui per a ells la parròquia un lloc d'acollida i espai per a créixer.

Mn. Joan Guerola

Pel camí de la fe: trobada comarcal de catequesi

Moltes vegades se'ns ha parlat que hem de compartir la fe, que hem de crear comunitat, que hem de treballar junts. Això és el que hem de fer sempre i hem d'aconseguir que els cristians sempre mostrem la unitat que ens demana Jesucrist.

Per anar treballant en aquest únic camí, les parròquies dels Ports fa molts anys que organitzem diverses activitats, entre elles tenim les trobades de catequesi, com la que fem el dia 28 d'octubre, com a inici de curs.

Vora 100 persones, entre xiquets, pares i catequistes, ens vam trobar a l'ermita de Santa Bàrbara, de la Mata, per començar a recórrer junts els 6 km que ens separaven de l'ermita de la Mare de Déu de Gràcia, de Cincorres. Pel camí, uns «follets» ens anaven deixant signes de la seua activitat: coses de menjar per compartir. Un cop arribats, era l'hora del dinar, ens esperaven moltes coses que les famílies havien

portat per a tots. Una gran lliçó del compartir que ens van oferir i que hem de viure sempre tots els creients.

La vesprada va començar amb els jocs de la gimcana, que va resultar molt participada pels xiquets, al mateix temps que va ser molt divertida. Però el més impor-

tant ens esperava al final de la jornada: l'Eucaristia celebrada a la mateixa ermita i que ens va ajudar a reflexionar al voltant del que ens deia l'Evangeli d'aquell diumenge: «Si estimes Déu i els altres, serà quan tindràs vida en plenitud.»

Eduard Blasco

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Deixeu-vos guiar per la tendresa divina, per poder transformar el món amb la vostra fe» (20 d'octubre).

@Pontifex: «Portem la flama de l'amor de Crist a la humanitat que tant necessita autèntica felicitat i pau» (20 d'octubre).

@Pontifex: «L'Església és viva de debò si és maternal, missionera i surt a trobar l'altre» (22 d'octubre).

@Pontifex: «Treballem tots alhora per promoure la pau entre els pobles i garantir el respecte dels drets humans» (24 d'octubre).

Trobada d'inici de curs i enviament dels catequistes

Just iniciat el curs de la catequesi a tota la nostra diòcesi, el passat 28 d'octubre, vàrem celebrar la trobada d'inici de curs dels nostres catequistes. Els vuitanta catequistes vinguts de diverses paròquies del bisbat, acompanyats d'alguns mossens, hem pogut reflexionar i prendre més consciència de la importància que té la missió que se'ns encomana. Ens recordava el Sr. Bisbe, que ens va acompanyar tota la trobada, que la missió del catequista a l'hora de transmetre la fe a la diòcesi és primordial. És per aquest motiu que, dins de les orientacions pastorals per als propers tres anys, la delegació de catequesi proposarà un pla de formació per als ca-

tequistes que els ajudi en la seva missió. També s'oferiran eines pedagògiques per impartir la catequesi i moments de recés per als mateixos catequistes al llarg de l'any.

Vam constatar en el treball en grups que hi han molts signes d'esperança en la nostra catequesi diocesana. En destaquem dos: la fidelitat i la il·lusió dels catequistes, i les ganes que tenen els xiquets de conèixer Déu. També vam veure que era molt necessari treballar amb les famílies per tal de conscienciar-les de la importància de la seva missió d'educadors en la fe.

La segona part del matí va ser la presentació d'un material que ens va facilitar un pare de família, Toni

Matas, per poder acompanyar la catequesi amb els nens de primera comunió. Tot aquest material el podem trobar a la pàgina web del SIC.

Vam acabar la jornada amb la celebració de l'enviament, en la que el

nostre Bisbe ens recordava que hem de ser llum per poder il·luminar, necessitem viure interiorment aquesta unió amb el Senyor per irradiar-lo en la nostra vida de catequistes.

Mn. Javier Vilanova

Commemoració acadèmica de la mort de mossèn Manyà

El dia 30 d'octubre se celebrà, a l'Espai Patronat de Tortosa, els 41 anys de la mort del sacerdot, teòleg i pedagog, Joan Baptista Manyà. Hi eren presents el Sr. Bisbe, el vicari general, el president i membres de la Fundació Fe i Cultura Joan B. Manyà i un bon nombre d'assistents per retre-li homenatge.

Inicià l'acte el Sr. Conrad Duran qui, després de saludar els assistents, presentà el músic Sr. Rosend Aymí qui interpretà dues peces d'un compositor italià de l'època de Bach. Després de gaudir d'aquesta audició musical, magistralment interpretada, el Sr. Duran presentà el Dr. **Pere Lluís Font**, qui impartí una conferència sota el títol «**Cristianisme i cultura moderna**».

El Dr. Lluís, després d'agrair a la Fundació la invitació que se li havia fet,

tot recordant el Dr. Manyà, sacerdot, gran teòleg, pedagog i fidel i amant de la seua terra, inicià la conferència dient que la cultura moderna s'ha anat construint al marge de l'Església catòlica i àdhuc algunes vegades ha fet una crítica molt dura del cristianisme, tanmateix és possible la

seua inculturació moderna. La inculturació és l'acclimatació del cristianisme a la cultura moderna, que s'ha generalitzat sobretot després del Vaticà II. La cultura és un conjunt d'esquemes de la naturalesa humana i del món que permeten una comunicació en una època determina-

da. Tota religió és culturalment immanent i la cultura és una preconcepció de la fe.

Tot seguit, el Sr. Bisbe, Mons. Enrique Benavent, va cloure l'acte. En primer lloc digué unes paraules d'agraïment a la Fundació Fe i Cultura Mn. Manyà. Agraï al Dr. Pere Lluís la seua exposició. Li digué: «És molt important que a la universitat pública hi hagi persones com vostè». En l'àmbit eclesial de vegades es veu que la cultura moderna està tancada al cristianisme. Moltes coses que ens ha dit donarien peu a grans debats. Recordant el text de sant Pere: «Els cristians han de donar resposta a la fe amb delicadesa i respecte». Vostè ha fet això. Moltes gràcies.

Maria Joana Querol

AGENDA

- **Dilluns 11**, Teresianes, recés d'Advent del clergat.
- **Dimecres 13**, Canet lo Roig i Traiguera, Visita Pastoral.
- **Dijous 14**, Sant Jordi, a la tarda, Visita Pastoral.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

11. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Is 35,1-10 / Sl 84 / Lc 5,17-26]. Sant Damas I, papa (hispanic, 366-384), venerat a Argelaguer; sant Pau de Narbona, bisbe; sant Sabí, bisbe; sant Daniel Estilita, monjo siríac; santa Ida, vg.; santa Maria Meravelles de Jesús, vg.

12. ■ Dimarts [Is 40,1-11 / Sl 95 / Mt 18,12-14]. Mare de Déu de Guadalupe (Mèxic); santa Joana Francesca de Chantal (1572-1641), rel. viuda, fund. Saleses a Annecy (1610); sant Sinesi, mr.; beat Jaume de Viterbo, bisbe (agustiniana); beat Joan Marinonio, prev. teatí.

13. ■ Dimecres [Is 40,25-31 / Sl 102 / Mt 11,28-30]. Santa Llúcia

(s. III-IV), vg. i mr. a Siracusa (Sicília); santa Otilia, vg. benedictina (s. VIII); sant Aubert, bisbe.

14. □ Dijous [Is 41,13-20 / Sl 144 / Mt 11,11-15]. Sant Joan de la Creu (†1591), prev. carmelità (reformador de l'orde) i doctor de l'Església; sants Just i Abundi, mrs. a Baeza; sant Diòscor, noi mr.; sant Nicasi, bisbe i mr.

15. ■ Divendres [Is 48,17-19 / Sl 1 / Mt 11,16-19]. Sant Valerià, bisbe; sant Urber, prev. a Osca; santa Cristiana (Nina), esclava mr.; santa Sílvia, vg.; sant Bonaventura de Pistoia, prev. servita.

16. ■ Dissabte [Sir 48,1-4.9-11 / Sl 79 / Mt 17,10-13]. □ *Urgell i St.*

Feliu de Llobregat: Sant Josep Manyanet (1833-1901), prev. d'Urgell, nat a Tremp, fund. Fills i Filles de la Sgda. Família (SF, 1870); sants Ananies, Azaries i Misael, joves companys de Daniel; santa Albina, vg. i mr.; santa Adelaida (o Alícia) de Borgonya (s. X); beata Maria dels Àngels, vg. carmelitana.

17. ■ Diumenge vinent, III d'Advent (lit. hores: 3a setm.) [Is 61,1-2a. 10-11 / Sl: Lc 1,46-54 / 1Te 5,16-24 / Jo 1,6-8.19-28]. Sant Joan de Mata, prev. provençal, cofund. Trinitaris (OSST, 1198); sant Llätzer, germà de Marta i Maria, de Betània, ressuscitat per Jesús; sant Esturmí, abat; sant Franc de Sena.

Diumenge II d'Advent

COMENTARI

«Consoleu el meu poble», diu el Senyor

Déu Pare (aprox. 1510-1517) de Cima da Conegliano. Institut Courtauld d'Art de la Universitat de Londres (Regne Unit)

L'anònim profeta del 2n Isaïes anuncia el consol de Déu que culmina amb el retorn a la pàtria dels desterrats.

La primera exigència per a consolar és l'amor: *Parleu amorosament a Jerusalem*. Només amb amor es pot viure l'encàrrec diví de consolar els afligits de tota mena.

La segona és la veritat: *Digueu-li que ha estat perdonada la seva culpa*. Havia hagut culpa i ha hagut perdó de Déu. Consolar amb engany és estafar. La consciència de pecat ens fa demanar perdó i ens mou a conversió.

En el desert on no hi ha camins aplaneu-li el camí al Senyor. Molts obstacles barren el pas al Senyor que vol venir. *Alcem les fondalades de les mancances (justícia i solidaritat) i abaixem les muntanyes dels excessos (egoisme i hedonisme)*. Només *llavors de debò apareixerà la glòria del Senyor i la veurà tothom*.

Amb esperança caminem sempre cercant d'aprofitar les gràcies que Déu ens regala. *Ell és pacient amb nosaltres perquè no vol que ningú es perdi sinó que tothom arribi a convertir-se*. La paciència de Déu crea noves oportunitats de conversió. Però no sabem fins quan.

Comença l'evangeli «de» Jesús, el Messies, Fill de Déu: l'evangelista ens presentarà l'autèntica i definitiva Bona Notícia (=Evangeli) que Jesús «anuncia» i «és»; la predica i la personifica. Per acollir-la de debò ens cal *aplanar-li el camí*.

Joan el Baptista és *el profeta missatger que li prepara el camí*. El seu testimoni és privilegiat: *anaven a buscar-lo de tot arreu. Es preguntaven si Joan no fora potser el Messies (Lc 3,15)*.

Joan testimonia que Jesús és més poderós, i a més qualifica el seu *baptisme de conversió* com un *baptisme només amb aigua* mentre que Jesús *us batejarà amb l'Esperit Sant*. Sense oblidar que els batejats en Crist *amb l'Esperit Sant* hem d'esforçar-nos per conformar la nostra vida a la identitat rebuda en el Baptisme.

Mn. José Luis Arín

► Lectura del llibre d'Isaïes (Is 40,1-5.9-11)

«Consoleu, consoleu el meu poble», diu el vostre Déu. «Parleu amorosament a Jerusalem, crideu i digueu-li que s'ha acabat la seva servitud, que ha estat perdonada la seva culpa: ha rebut de mans del Senyor doble pena per tots els seus pecats.» Escolteu una veu que crida: «Obriu en el desert una ruta al Senyor, aplaneu en l'estepa un camí per al nostre Déu. S'alçaran les fondalades i s'abaixaran les muntanyes i els turons, la serralada es tornarà una plana, el terreny escabros serà una vall. Llavors apareixerà la glòria del Senyor i la veurà tothom alhora. La boca del Senyor ho ha dit.» Puja en una muntanya ben alta, missatger que anuncies a Sió la bona nova! Tu que portes bones noves a Jerusalem, alça ben fort el teu crit, alça'l ben fort, no tinguis por! Digues a les viles de Judà: «Aquí teniu el vostre Déu! El Senyor Déu arriba amb poder, el seu braç domina tota cosa, l'acompanya el fruit de la seva victòria, el precedeixen els seus trofeus; vetlla com un pastor pel ramat, l'aplega amb el seu braç, porta al pit els anyells, acompanya les ovelles que crien.»

► Salm responsorial (84)

R. *Senyor, feu-nos veure el vostre amor i doneu-nos la vostra salvació.*

Jo escolto què diu el Senyor: / Déu anuncia la pau al seu poble. / El Senyor és a prop per salvar els seus fidels, / i la seva glòria habitarà al nostre país. R.

La fidelitat i l'amor es trobaran, / s'abraçaran la bondat i la pau; / la fidelitat germinarà de la terra, / i la bondat mirarà des del cel. R.

El Senyor donarà la pluja, / i la nostra terra donarà el seu fruit. / La bondat anirà al seu davant, / i la pau li seguirà les petjades. R.

► Lectura de la segona carta de sant Pere (2Pe 3,8-14)

Estimats, una cosa hi ha que no heu de perdre mai de vista: Per al Senyor tant és un dia com mil anys i mil anys com un dia. No és que el Senyor difereixi el compliment de les promeses, com ho suposen alguns; és que el Senyor és pacient amb vosaltres, perquè no vol que ningú es perdi, sinó que tothom arribi a convertir-se. Però el dia del Senyor vindrà; arribarà inesperadament com un lladre. Aquell dia el cel fugirà amb un estrèpit espantós, els elements, abrandats, es desintegraran, i la terra quedarà al descobert amb tot el que hi han fet. Tenint present, doncs, que tot això es desintegrarà, penseu com heu de viure, amb quina santedat i amb quina pietat us heu de comportar. Espereu la vinguda del dia del Senyor, i feu tot el possible perquè arribi aviat. Aquell dia el cel, inflammat, es desfarà, i els elements, abrandats, es fondran. Però nosaltres, tal com ell ens ho ha promès, esperem un cel i una terra nova, on regnarà la justícia. Per tant, estimats, mentre espereu això, mireu que ell us trobi en pau, immaculats i irreprochables.

► Lectura de l'evangeli segons sant Marc (Mc 1,1-8)

Comença l'evangeli de Jesús, el Messies, Fill de Déu. En el profeta Isaïes hi ha escrit això: «Jo envio davant teu el profeta missatger perquè et prepari el camí. Una veu crida en el desert: Obriu una ruta al Senyor, aplaneu-li el camí.» Complint això, Joan comença a batejar en el desert. Predicava un baptisme de conversió, per obtenir el perdó dels pecats, i anaven a trobar-lo de tot arreu de Judea, amb tota la gent de Jerusalem, confessaven els seus pecats i es feien batejar per ell al riu Jordà. El vestit de Joan era de pèl de camell, es cobria amb una pell a la cintura i s'alimentava de llagostes i mel boscana. I predicava així: «Després de mi ve el qui és més poderós que jo, tan poderós que no sóc digne ni d'ajupirme a deslligar-li la corretja del calçat. Jo us he batejat només amb aigua; ell us batejarà amb l'Esperit Sant.»

► Lectura del libro de Isaías (Is 40,1-5.9-11)

«Consolad, consolad a mi pueblo, —dice vuestro Dios—; hablad al corazón de Jerusalén, gritadle, que se ha cumplido su servicio y está pagado su crimen, pues de la mano del Señor ha recibido doble paga por sus pecados».

Una voz grita: «En el desierto preparadle un camino al Señor; allanad en la estepa una calzada para nuestro Dios; que los valles se levanten, que montes y colinas se abajen, que lo torcido se enderece y lo escabroso se iguale. Se revelará la gloria del Señor, y la verán todos juntos —ha hablado la boca del Señor—. Súbete a un monte elevado, heraldo de Sión; alza fuerte la voz, heraldo de Jerusalén; álzala, no temas, di a las ciudades de Judá: «Aquí está vuestro Dios. Mirad, el Señor Dios llega con poder y con su brazo manda. Mirad, viene con él su salario y su recompensa lo precede. Como un pastor que apacienta el rebaño, reúne con su brazo los corderos y los lleva sobre el pecho; cuida él mismo a las ovejas que crían».

► Salmo responsorial (84)

R. *Muéstranos, Señor, tu misericordia y danos tu salvación. Voy a escuchar lo que dice el Señor: / «Dios anuncia la paz / a su pueblo y a sus amigos»./ La salvación está cerca de los que lo temen, / y la gloria habitará en nuestra tierra. R.*

La misericordia y la fidelidad se encuentran, / la justicia y la paz se besan; / la fidelidad brota de la tierra, / y la justicia mira desde el cielo. R.

El Señor nos dará la lluvia, / y nuestra tierra dará su fruto. / La justicia marchará ante él, / y sus pasos señalarán el camino. R.

► Lectura de la segunda carta de san Pedro (2Pe 3,8-14)

Queridos hermanos: No olvidéis una cosa, que para el Señor un día es como mil años y mil años como un día. El Señor no retrasa su promesa, como piensan algunos, sino que tiene paciencia con vosotros, porque no quiere que nadie se pierda, sino que todos accedan a la conversión. Pero el día del Señor llegará como un ladrón. Entonces los cielos desaparecerán estrepitosamente, los elementos se disolverán abrasados, y la tierra con cuantas obras hay en ella quedará al descubierto. Puesto que todas las cosas se van a disolver de este modo, ¡qué santa y piadosa debe ser vuestra conducta, mientras esperáis y apresuráis la llegada del Día de Dios! Ese día los cielos se disolverán incendiados y los elementos se derretirán abrasados. Pero nosotros, según su promesa, esperamos unos cielos nuevos y una tierra nueva en la que habite la justicia. Por eso, queridos míos, mientras esperáis estos acontecimientos, procurad que Dios os encuentre en paz con él, intachables e irreprochables.

► Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 1,1-8)

Comienza del Evangelio de Jesucristo, Hijo de Dios. Como está escrito en el profeta Isaías: «Yo envío a mi mensajero delante de ti, el cual preparará tu camino; voz del que grita en el desierto: «Preparad el camino del Señor, enderezad sus senderos»»; se presentó Juan en el desierto bautizando y predicando un bautismo de conversión para el perdón de los pecados. Acudía a él toda la región de Judea y toda la gente de Jerusalén. Él los bautizaba en el río Jordán y confesaban sus pecados. Juan iba vestido de piel de camello, con una correa de cuero a la cintura y se alimentaba de saltamontes y miel silvestre. Y proclamaba: «Detrás de mí viene el que es más fuerte que yo y no merezco agacharme para desatarle la correa de sus sandalias. Yo os he bautizado con agua, pero él os bautizará con Espíritu Santo».